

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De quibusdam pactis, quæ solent apponi in sponsalibus. Caput IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

deo tibi futurae Nuptias, celebranda; post obtentam dispensationem: quo pacto certe sensus est conditionatus, hoc modo: *Spondeo, si Pontifex dispensaverit.* Ratio hujus doctrinae est, quia pro illo priori tempore viger inhabilitas, & impedimentum personae, unde, & peccati radix, si pro illo tempore promittas, non verò pro posteriore.

6. Hæc autem vera sponsalia, non sunt vera, pro tempore antè obtentam dispensationem, pro eo enim tempore, cum adhuc non sit posita conditio, deficit perfectus, & absolutus consensus, qui est omnino necessarius ad quemcumque contractum; sed sunt vera post conditionem adimpletam, pura post dispensationem impetratam; quia tunc, si nihil aliud obstat, purificata jam conditione, absolutus, (saltem ex probabili sententia mox num. 9. dicenda) redditur consensus.

7. Hinc fit, ut antea, nec inducatur impedimentum publicæ honestatis (ut habetur in *a* Textu, de qua re vide Sanchez, *b* *Cap. I. de spons. in 6.* & apud Dianam *c*) nec concedantur oscula, & amplexus Sponsis, ut ibid. n. 38. notat *ei. nu. 22.* Sanchez, quia pro illo tempore verè Sponsi non sunt.

8. Dices. At cur hæc oscula concessimus *c* Dianam *p.* *II. trac. 2. §. preced. n. 5.* Sponsis impuberibus, seu certe suppositivis, ut etiam cur diximus, in ipsis oriri impedimentum publicæ honestatis, cum tamen pro eo tempore sint inhabiles ad Matrimonium?

9. Respondeo. Quia illi non sunt inhabiles ad sponsalia, etiam pro illo tempore, eos enim ad sponsalia admittunt Sacri Canones, ut ibi vidimus, & habet pluribus. Sanchez *d* at impeditos, de quibus nunc loquimur, Ecclesia, nec ad Matrimonium admittit, nec ad sponsalia.

Sponsalia invalida ob impedimentum, an indigeant novo consensu post Dispensationem?

10. Inquires. Obtenta dispensatione, seu ablato impedimento, statimne sine alio novo consensu, seu sine nova ratificatione, valida sunt dicta sponsalia, an requiritur novus consensus, vel ratificatio?

11. Respondeo. Celebris est de hac re, & utriusque sæpius disputata quæstio. Alii cum

Sanchez *e* & cum Pasqualigo *f* innumeros *e* Sanchez *lib.* citant, non requirunt novum consensum, seu ratificationem; Unde ajunt, Sponsos, post impetratam dispensationem, non posse resistere, quia, ea habita, statim consolidantur, seu absoluta evadunt sponsalia, atque adeo obligant. Alii verò cum Sacra Rota multos citante apud Dianam *g* requirunt novum consensum, vel ratificationem. Quare, si Sponsi nolent ratificare, possent resistere, quia antea, per hos Auctores, erat invalida ejusmodi sponsalia, cum fuerint inter inhabiles; ergo post dispensationem debent iterum celebrari, ut fiant valida: secus in sua invaliditate remanebunt.

Utramque sententiam probabilem iudico, ut iterum fufius, cum de simili quæstione circa ipsum Matrimonium agemus, *h* *ex* *h* *Infra* *Tr. 4. de* *consensu* *5. §. 4.* *nu. 11.* applicabitur.

CAPUT IV.

De quibusdam pactis, quæ solent apponi in Sponsalibus?

1. **P**rimum pactum esse potest hujusmodi: *Si quis ex Sponsis recedat à Matrimonio, solvat interese lucri cessantis, vel damni emergentis, quod alter forte patietur ex recessu?*

Respondeo, hoc pactum esse legitimum: hæc enim non est pœna appositæ sponsalibus; quam nuper rejecimus, sed debitum justitiae; & etiam, præciso pacto, relatiendum; quare, tamen si videatur aliquantulum sic violari libertas Matrimonii, tamen cum id imbibatur in natura cujuslibet contractus, atque adeo in contractu sponsalium, nihil contra allatam responsionem.

2. Secundum pactum. *Promitto, te ducere cum pacto, ut parentes, vel consanguinei tui, sub pœna solvendi centum aureos, eurent, ut tu Matrimonium rē ipsa mecum contrahas.*

Respondeo, pactum esse legitimum, quia sic parentes, & consanguinei solum obligantur, curare, ut fiat Matrimonium; quod (si aliud non addatur, id est, sine minis, & violentia fiat) curare possunt sine læsione libertatis, ad quod dumtaxat curandum, obligantur ex illa promissione, ut notat Sanchez *k*

3. Tertium pactum. *Si mecum contrahas Matrimonium.*

CAPUT V.

De Dissolutione Sponsalium.

AD octo capita reduco causas, ex quibus quæri solet; an dissolvere sponsalia sine culpa quis possit, quas jam suis parographis explicandas aggredior.

§. I.

PRIMA CAUSA.

Mutuus Consensus.

Inter Puberes.

1. Sponsalia à puberibus contracta, etiã jurata, licetè dissoluntur mutuo, sed certè libero, & non coactò consensu, quo uterque velit à sponsalibus discedere, idque etiã si in honorem Dei per vorum illa fuerint inita, ut si quis, voto addito, pauperem desponsaverit. Ratio est, quia semper intelligitur factum ejusmodi vorum sub conditione, si altera pars velit, ita S. Thom. & communiter.

2. Quare, si quis ex Sponsis, quamvis cum peccato, recedat à sponsalibus, poterit licetè alter si velit, & ipse ex se, sine officio Iudicis, rescilire. Ratio est, quia jam sic sponsalium dissolutio erit ex mutuo consensu, licetè autem hic alter recedat, quia in l. Textu mentio dicitur, *Frangenti fidem servanda fides non est*, proponens

3. Dicitur autem recessus à sponsalibus duplici modo exhiberi potest. Primum, explicitè, quando scilicet quis expressis verbis negat, velle ad matrimonium procedere, & de hoc dictum est hæcenus. Potest Secundo implicitè, & interpretativè, quando scilicet, ita se gerit sponsus, ut facto ipso, sponsalia recusare censeatur, & certè etiã tunc poterit relictus abnuere, & sic sponsalia dissolvere.

4. Hoc implicito modo recedit quis, vel ob nimiam dilationem, vel ob professionem in regionem aliam, de quibus sigillarim est disserendum.

Quoad dilationem, qui differt inire matrimonium ultra terminum, qui fortè præfixus fuit (nam si præfixus non fuerit, dicam mox num. 6.) censetur à sponsalibus rescilire.

Ccc

Id,

trimonium, donabo tibi centum, secus nequam donabo.

Respondeo cum necessariã distinctione. Si ejusmodi pactum apponitur causa libidinis, idque constet, illegitimum est, & rejicitur à

lege. Si verò (ut solet communiter fieri) ad sit causa justa, ut si fiat dotis nomine, vel ad compensandam nobilitatem, vel juventutem, vel pulchritudinem, &c. legitimum est, & approbatur Cap. c. de illis. Lege Sanch. e ubi multa habes de hoc pacto, quæ etiã claud. C. de illis, & expendit Castrop. d.

4. Quartum pactum. Tecum contraham, si appositum in cohabitare mecum in meo r. g. oppido, nec alio c. Sanch. l. c. commigrare, promittas. Quid si addatur, sub dif. 33. C. pœna solvendi centum? Respondeo, legitimum esse pactum, etiã de habitatione perpetua, d. Castro d. illoque teneri conjuges, sequito Matrimo-

7. de spons. nio, nam voluntariè acceptari potest, & ex p. 10. C. 11. alio capite nullam continet injuriam. Ita e. Sanch. lib. Sanchez. e. aliique. Quare si vir v. g. nollet de- 7. mar. d. in dè pactum observare, non teneretur eum 40. Pont. sequi uxorem, & c. contra. Pœna autem illa sol- 11. r. 20. vendat, quia non est pœna appositã pro

sponsalibus adimplendis, quam supra rejeci- mus, sed pro prædicta habitationis securita- 4. resp. te. Ita Averla. f. Intellige autem semper, mō- 11. do nō adit rationabilis causa recedendi: puta

Lym. l. 5. sanitas, capitales inimicitia, & similes, nam 17. 10. p. 3. tunc cum non adit culpa, nec pœnam subire 4. nu. 5. debet conjux recedens, & obligabitur alter

Castrop. l. eum sequi. 1. 1. 5. 2. Hic enascitur sequens difficultas. Petrus, & Berta sponsalia sine ullo ejusmodi pacto contraxerunt, mox Petrus rogat, vel cogit sponsam, ut secum abeat in aliam regionem: obligaturne Sponsa illum sequi?

Respondeo, non obligari, & si Petrus discedat, solvi justè, & licetè sponsalia, etiã jurata à Sponsa posse; quia quamvis uxor, modo g. infra explicando, obligetur sequi virum, non tamen Sponsa Sponsum. Ita Averla. b. Petrus vero peccabit, vel non peccabit, pro ut vera, & sufficiens causa illum excusabit, vel non excusabit ab ejusmodi discessu.

6. Sed quid Juris, si nullo ejusmodi præcedente pacto, inearit Matrimonium, semperne conjuges mutuo se debent sequi alio commigrantes? Respondeo de hac re infra dicam.

Tamburinus de Sacramentis.